

Gyalogtúra a „magyar Svájcban”

A DPSE Baranya sportkörzet vezetőjének, Végső Ferenc Gábornak igazán nagyszerű ötlete volt, hogy október 23-át egy remek gyalogtúrával ünnepeljük. Ehhez persze Györgyné Nagy Marcellára is szükség volt, aki ezt a gondolatot megvalósította, s a Kelet – Mecsek Tájvédelmi Körzet egyik ékszerdobozába, az Óbányai völgybe hirdetett meg kirándulást.

Már a falucska határában sejteni lehetett, hogy a csodálatos, napsütéses idő sokakat kicsalogat a természetbe, ugyanis a parkoló már fél 10-kor megtelt, s szépen sorakoztak a kocsik az út két oldalán.

Marcella hívó szívére 24-en hallgattak, s gyülekeztek bólyiak, komlóiak és pécsiek a templom előtti téren. Gyors ismerkedés, névsoregyeztetés, és már indultunk is a védetté nyilvánított „egyszemutcán” a völgybe. Közben fotózásra csábító oldaltornácós takaros házak, ízléses portálok mellett haladtunk kényelmes, sétálós tempóban. Szervezőnk – hogy elkerüljük a turista áradatot – jó érzékekkel megfordította eredetileg tervezett útvonalunkat, s a Cigány-hegy meghódításával kezdtünk. A tartós emelkedőtől kipirultak az arcok, lekerültek a pulóverek, többen rövidnadrágra váltottak. Mielőtt azonban elfáradhattunk volna, már fel is értünk a 2007-ben épült kilátóhoz, melyről gyönyörű panoráma tárult szemünk elé. Kicsit szusszantunk itt, előkerültek a szendvicsek, a sütik, a frissítők. Egy szimpatikus társasággal is szóba elegyedtünk, Ők a Kalocsa melletti Hajósról érkeztek. – A település állandó lakosainak többsége itt van, csak a kisebbség maradt otthon, tudtuk meg egyik vidám újdonsült túratársunktól.

A kilátótól a továbbiakban már végig lejtőn, szebbnél szebb tájakon vezetett utunk: Kisújbánya, a kréta kori Ferde-vízesés, a Csepegő-szikla, mind - mind megannyi, szavakba nehezen önthető szépség. És akkor a az erdő fái között átszüremlő napsugárban ezernyi színben pompázó lombkoronákról, a köztük ezüstösen megcsillanó lehulló levelek csodás látványáról még nem is beszéltünk. Ez persze így sántít, mert többeket is megragadott a benyomás, és ki is beszéltük...

Közben, míg a sekély vizű Öreg-patakon többször is, egymást segítve átkeltünk, erős szembeforgalommal találkoztunk, ami igazolta Marcella improvizációjának helyességét.

A Pisztrángos-tavak mellett elhaladva, körülbelül 10 km-t megtéve, bő három és fél óra múlva értünk vissza a faluba, ahol a tapasztalt nyüzsgés volt akit a pécsi vásárra, mást egy falusi búcsúra emlékeztetett.

Visszaértünk a templomhoz, megköszöntünk Marcellának a csodaszép napot, s elköszöntünk egymástól.

Az út két oldalán a kocsisor közben több mint egy kilométeresre duzzadt,
- öröm volt ezt látni!

Pesti László